

A close-up portrait of a woman with blonde hair and blue eyes, looking slightly to the side. She is wearing large hoop earrings and a dark patterned top. The background is a soft, out-of-focus outdoor scene.

Vere her

SIGRID MOLDESTAD

Tekstane og songane kravla seg fram gjennom vindusglaning, ut frå nattevåk, endelause reisedøgn og vidopne fjellturar. Dei er skrivne frå hjartet – til hjarte. Dei er erfaring, redsle, trøyst, gleder, klokskap og tankekaos. Dei kom ut i dagsljøset og såg litt på kvarandre. Dei var alle songar om å vere her. Sånn vart det. Versegod!

Sigrid

FINNE MEG EIN TOPP

(SIGRID MOLDESTAD)

Hadde lyst å finne ein topp
gå ein tur og opne opp
Høgt der oppe skulle eg snu
kvar ein tanke, rot og tru
Ville sende dei avgarde
la bekymringane fare
Skulle funne meg ein topp
hive alle tankar opp.

Skulle funne meg ei strand
sitte å glo der littegrann
Langt derute skulle eg sjå
at store båtar og blir små
Ville speide ut mot havet
med ryggen mot alt kavet
Skulle funne meg ei strand
og berre vore littegrann

Då kan tankane fly og aldri kome hit att meir
Dei kan nå eit nytt nivå når dei ser alt ovanfrå.
Eg vil berre ha litt fred.
Kan nokon hjelpe meg med det.

Om eg går bort til eit tre
om eg helde hardt i det
kanskje kviskrar det eit svar
på kvifor eg er blitt så sart.
Kanskje burde eg få ein time
hos ein som veit ka han driv med
Eller skal eg ringe deg
og la tanken sleppe te

KANSKJE KJEM DET EIN DAG

(SIGRID MOLDESTAD)

Kanskje kjeme det ein dag
-kanskje kjeme det ein dag
at alt var beire før
Kanskje kjeme det ein dag
at alt var beire før

Kanskje kjeme det ei tid
-kanskje kjeme det ei tid
då eg vil lengte hit
Kanskje kjeme det ei tid
då eg vil lengte hit

Kanskje må vi ut og slåss
-kanskje må vi ut og slåss.
for alt vi ikkje våga seie
Kanskje ser vi ikkje nok
-kanskje ser vi ikkje nok
at det vi gjer vil skade meire.
Kanskje ser vi ikkje nok korleis vi fere åt

Kanskje kjeme det ein dag
-kanskje kjeme det ein dag
at alt var beire før
Kanskje kjeme det ein dag
at alt var beire før

Kanskje verda lyt bli større
-kanskje alt er blitt kaotisk,
uhandterlig utan mål
Kanskje borna våre ser det
-kanskje dei forstår korleis
ein iallefall ikkje fere åt
Kanskje grip dei si tid og vil aldri lengte hit

Ei tvil har krope fram og lagt seg innunder mi hud
Der kravlar den omkring og brøyter veg til skjold og skjul
Mareritt eg hadde då eg var ei lita jente
kjem ifrå eit rom, eg trudde at eg hadde stengt det.
Blikka ifrå mørke menn som styrer
at allting fell ihop,
at alle lyge
– og eg blir redd

VANDRAREN

(SIGRID MOLDESTAD)

Går langs steinete strender
himlen nærmar seg havet
Høyre dønningar bruse
det skummar kvitt nedi kavet
Der sit ein sjøfugl og speidar
der gyngar båten i båra
Skjulte fotspor i steinar -dreg meg med.
Eg er vandraren.

Alle skriv si historie
alle leitar etter svara
Tek kronglete ruter
møter motstand og farar
Flyt som greina i ei elv
den driv oss med ut i livet
Let oss lokke av små spor mot ei trygge hamn
Vi er vandraren.

Ser på ljøs over byen
det lagar skyslott i kvelden
Lys frå gatelyktskine
dansar høgt opp som elden
Høyre lyden frå ein fest,
går langs brusteinsgater
Der eg går legg eg att – eit lite spor
til vandraren.

Følgjer spora i natta
dei er frå eldgamle dagar
Frå si stille kvile
skine lyset dei lagar
Det er ein æveleg dans
det er ei evig vandring
på ein opptrakka sti, her går vi
Vandraren

DEN HEIDENSKJE

(TRAD. SPRINGAR FRÅ SUNNMØRE)

DU ER HAUSTEN

(SIGRID MOLDESTAD)

Det er tid for analyse av eit håplaut svermeri
det er tid for ro og kvile etter sommarangst i bil
Det e så mykje av alt vi skal rekke og kjenne på
-alt vi bør og vil, gleda mi blir blå

Har kjent på det lenge, no er det sånn det e blitt
Likar når folk fere heimatte til sitt
Når lufta blir klar og det er kvardag igjen
Endå skogen spelar ut sine fargar for den

Du er hausten.
Du har venta, for du visste at eg kom
No undrar eg på kvar vi skal fare denne gong.
Vindane tok lauvet,
men det kjeme vel igjen.
Du tek meg med inn varmen

Det er godt med desse kveldane, når kulden krev at no
lyt ein krype ynder dynene, gjerne to og to
Ein kald fot finn varmen hos ein annan. Alt er fint
Regnet dansar på ditt tak med ein heftig nordavind

Vi kan ligge å sjå på stjernene, kvar for dei hen i vår?
og nordlyset, det dansar med sitt vakre lange hår.
Morgonar vaknar med frostrose-kinn.
Alt er klokare enn før, hausten, eg er din.

Du er hausten.
Du har venta, for du visste at eg kom
No undrar eg på kvar vi skal fare denne gong.
Vindane tok lauvet,
men det kjeme vel igjen.
Du tek meg med inn varmen

EG VIL VERE HER

(SIGRID MOLDESTAD)

Eg vil vere her.
Eg vil vere her lenge.
Så eg kan få sjå, korleis det går.
Eg vil følgje deg.
vil halde di hand
Så du finne fram, mitt kjære barn.

Men livet er ikkje sånn
vi får aldri heilt sjå
korleis det går korleis det går
Så eg seier det no;
eg vil vere ein vind,
som bles på ditt kinn
og ei fjør du finn.

Tru korleis du vil bli,
når du blir gamal?
Vil du trenge meg då?
når du har gråe hår.
Vi e lys i ei natt,
der er du der er eg
Kjem det nye spor?
Blir du mormors mor?

Men livet er ikkje sånn...

Ingen dagar kjem tilbake
Alt er her og no.
Vi pustar liv og glo i ei lita von;
-at ikkje alt blir søvn og er over,
men at det fins andre lover
Så du høyre meg, når du trenge meg
og eg syng te deg!
Då skal eg sende ned ei fjør
då skal eg verne deg som før

For kanskje livet er sånn
at vi alltid får sjå
korleis det går
korleis det går
For stundom går eg og ser
på ei fjør som eg finn
får eit kyss av ein vind
som bles på mitt kinn

TRAPPA

(SIGRID MOLDESTAD)

Går omkring i huset heime, det ser ut omtrent som før
Eg ser trappa, Det var min drøymestad.
I den lille kroken under fekk eg vere for meg sjølv
ingen bamsar tykte eg var dum og rar.
Dei lytta alltid trufast til meg, kunne gje meg masse trøyst
Problema som eg hadde fekk vi løyst.
Vi hadde eventyr og kortspel, kaffikoppar og basar
om nokon ropte sa dei aldri kor eg var.

Ser på bilder av familien min. Så mykje endrar seg
når vi veks, skal skaffe liv og finne ro.
Kanskje lengtar vi tilbake, når vi ser litt på det no
til det ubekymra i ein trappekrok.
Der kan ingenting gje sår, og du kan berre ver deg sjølv
bak eit teppe, som fungerer som ei dør
Alle skumle ting blir borte, alle monster stikke av
Du kan vise deg med alt det som du har.

Ohh...

Kanskje ville eg bli funnen, bli funnen utav deg
om du kome forbi og kika inn til meg
På min veg har eg gått vill og kryssa fossefall og spor
bakom teppet har eg lengta etter det.
Sit i førarsetet av min bil og køyrer fort avstad
ser på fjella som eg eingong drog i frå.
Ved mi side sete du. Eg har vist deg det eg har
Alt er ljøs-satt, og det kjennes ganske bra.

HYSJ...!

(SIGRID MOLDESTAD)

Hysj... ligg heilt stille og lytt
hjarta våre skriv ordlause dikt.
Det blir snart ei bok
som vi kan ta med
ei vi blar i når livet fer vidare.

Det er aldri lett å sjå
Det er aldri enkelt å fare ifrå
Eg ve du skal bli, men veit
det er tid forbi.

Hysj... kan du høyre vår song?
Høyr kor sorgsamt den ljomar.
Full av blåtimens tonar.
Eit requiem,
våre dagar på rekke og rad.
syng så vent om alt det fine vi var.

Det er aldri lett å sjå
det er aldri enkelt å fare ifrå
Eg ve du skal bli, men veit,
det er tid forbi.

Hysj... la meg vere i fred
hjartet mitt ligg samankrølla og ser
-i ei bok eg har gøymt,
under puter og pledd
full av dikta som gjorde meg så redd

Det er aldri lett å sjå
Det er aldri enkelt å fare ifrå
Eg ve du skal bli, men veit
det er tid forbi.

KJÆRE REGN

(SIGRID MOLDESTAD)

Kjære regn.
Kjære våte ven
Du kjem dryppande igjen og igjen
Vi som kjenner deg ofte kan klage og bli lei
medan andre stader blir dei glade for meir

Vi bur i ein by som er kjendis av deg
så vi klagar litt her, og du kan ergre meg.
Men eg veit at din dans mellom hav, luft og sky
er det som gjer at jorda får krefter på ny.

Det er sommarkveld og eg lyttar til deg
du kjem trippande utfor døra hos meg
Eg forsøkte å lage ein annan song
men så ville du liksom vere med denne gong

Så eg undrar meg litt som eg gjorde som barn;
På himlen og jorda og alt vi har
Korleis er det der oppe kjære regnfar -og mor
Kvifor likar dråpeborna dykkar Bergensk jord?

Kjære regn
kjære våte ven
Du luktar så godt om sommaren
Eg vil kle av meg alt, eg vil kyssast av deg
så vil eg springe mot han som elsker meg.

Eg undrar eg litt som eg gjorde som barn:
på himlen og jorda og alt vi har
Korleis er det der oppe kjære regnfar -og mor
kvifor likar dråpeborna dykkar Bergensk jord?

HØYRER PÅ STILLA

(SIGRID MOLDESTAD)

Tek litt lengre tid å vakne no
Ligg og høyrer på stilla.
Ingen fuglar syng fordi dei for.
Berre eg ligg igjen.
I mi seng denne morgonen
Kjenner at lyset slite meir med å vinne fram
frå mørkret.
Tenk om eg vert heilt åleine her igjen?
Ligg og høyrer på livet.
Heile byen syng med alle tonar.
Eg bør ut for å finne gater og vegar å gå
Finne ei stemme og la andre sjå meg i lyset.

IKKJE KOM OG SEI

(SIGRID MOLDESTAD)

Ikkje kom og sei at vi ikkje kan
ikkje kom og sei det – ikkje sånn
ikkje sei vi ikkje får vere te
som vi e
ikkje kom og sei at vi ikkje er sterk nok
ikkje sei vi ikkje e god nok
ikkje kom dragande med det

Ikkje kom og sei at vi skal vere stille
ikkje sei vi egentlig ville det
ikkje kom og sei oss det
Ikkje kom og sei at vi berre skal godta
Ikkje tru du berre kan motta
-Ikkje tru på det

Ikkje kom og sei og skuld på din gud
Ikkje kom og sei du likar mitt bur
Ikkje kom og gje meg det
Vi er lei
Ikkje kom her og krev min kropp
Ikkje tru at ikkje stopp betyr stopp
Ikkje tenk at det er sånn det e

Ikkje kom og sei-at vi må dekkast te
og gje skamma vidare
Ikkje kom ikkje kom med det
Ikkje kom og sei at det ikkje e sånn
at vi har same verdi som ein mann
Ikkje kom, ikkje kom med det

Ikkje kom og sei at du helst vil sjå at alle glas-taka får stå
Ikkje sitt der i stilla og le
Vi er lei !
Ikkje kom og gje vår kropp fleire manglar
Ikkje kom og krev våre armar
Ikkje kom med det

Ikkje kom og sei det og goym oss bort
Ikkje sit og døm frå ein krok
Ikkje godta alt du ser
Ikkje kom og tru at du alltid har rett
Ikkje tru på det du aldri har sett
Ikkje kom ikkje kom med det

Ikkje kom og tru at vi blir heilt stille
Berre fordi du vil det
ikkje tru ikkje tru på det.
Ikkje kom sei at vi ikkje kan
ikkje kom sei det ikkje sånn
ikkje sit og lat som vi ikkje e.

ORDLAUS VEN

(SIGRID MOLDESTAD)

Skulle ønske eg hadde orda.
Dei som trøysta deg.
Skulle ønske det hjalp å sende varme tankar til deg.
Skulle ønske eg kunne fikse det som gjer så ilt i deg,
men sjølv med verda full av ord og språk finn eg ikkje dei rette til det

Skulle ønske eg fann ein song
som opna opp di grind
Skulle ønske gode løysingar fanst i suset frå ein vind
Skulle ønske eg kunne gjere noko som tok vekk mørkret ditt
Men det einaste eg kan vere er ein ven som også slite litt.

Ein ordlaus ven som forstår
For ingen ting av det eg seier
vil vel hjelpe endå
Men du skal vite at eg ser
eg ser meg sjølv i deg

Skulle ønske eg fann ei sanning
som gav deg trua igjen
Skulle ønske det virkelig hjalp deg å få enkel klem
Skulle ønske det var lettare å vere klok og nær og god
for det er så ilt så sjå når vener slite som du gjere no

Det kjem dagar til oss alle då vi berre vil vere i fred
Dagar vi berre e her, men ikkje vil vere med
Det e berre sånn det e.

Eg sende deg ei melding igår, spurte om alt var bra.
Du svara med ei løgn, eg såg meg sjølv i det du sa
Vi e så redde for å vere ei byrde for dei som vi har kjær,
men du skal vite at når du er klar, så ventar eg fortsatt her.

Ein ordlaus ven som vil forstår
For ingen ting av det eg seier vil hjelpe endå
Men du skal vite at eg ser, eg ser meg sjølv i deg
- og eg veit at langt der framme
vil ljøset finne veg
- og eg veit at langt der framme
vil mørkret dra sin veg.
- og eg veit at langt der framme
vil allting ordne seg.

Og då står eg her og e med deg.

STUNDENE

(MUSIC&LYRICS: BRYN HAWORTH. FRÅ SANDY DENNY.
NORSK GJENDIKTNING/OVERSETJING: SIGRID MOLDESTAD)

Stunder som denne skal vi hugse på
dei som i lett magi let lukke rå
livet vil falme, alt vil svinne hen
Stunder som denne er alt vi treng.

Om eg fekk starte alt på nytt igjen
ville eg vore mest med deg min venn
Tida går sakte og tida fer
ingen veit kor lenge vi får vere her

Sjå det gode langs din veg,
kjærleiken, når den kjem mot deg.
gøym kvar ei lita stund
for i morgon fer den bort igjen
ja, i morgon fer den bort igjen

Dette er dagane vi klarar alt
lev ut historier vi vil bli fortalt
Når vi blir gamle skal vi hente fram
stundene då glimt av lukke gjorde oss varm.

TAKKSEMD

Sjeldan har ei innspeling vore meir live og naturlig for meg enn denne. Er så stolt over vegen vi tek. Kjenner meg heldig som stadig får utforske musikken min trygt med eit band som lojalt støttar og bidreg kring mine idear og det eg lagar. Takk for musikalitet, opne øyrer og sinn. Takk for tålmod, kreativitet, speglede og all moro vi har hatt og har saman. Kjærleik til min bandfamilia; Sigbjørn, Jørgen, Bitu, Kåre, Roald, Røine og Anders. Love you!

Produsent Yngve Leidulv! Endelig fekk eg jobbe med deg! Heia det sunnmørske lynnet eg kjende meg så heime i. Takk for at eg fekk lute meg inntil di ro, erfaring, tydelighet, strengheit, skarpe blikk, varme og finjusterte musikalitet! Takk Iver for mastering og til Arve og Mikael for studioassistanse.

Takk til Teodor, Bertine og kjæraste Kalle for uvurderlig støtte og grenselaus kjærleik. Elskar dåkke! Takk Mamma og Pappa for største foreldrehjartet, logistikkhjelp og tryllestøv. Takk familie, vener og alle som støttar og trur på det eg gjer og er.

Konsertarrangørar og publikum: Takk for at de gjev meg kjensla av at det eg byd på kan bety noko for dagane de har.

Stor takk til deg Helge Westby og Grappa Musikkforlag for ubegrensa tillit gjennom alle mine plater og for alt du har bidrege med i norsk musikk. Respekt!

Takk Therese, Oda, Cathrine, Ottar og Nyaling.

Songane har fått sine uttrykk og fargar gjennom eit tett samarbeid med alle musikarane i bandet. Ei særleg takk til Jørgen Sandvik og Anders Røine for sterke bidrag og kreative innspel tidlig prosessen.

Produsent: Yngve Leidulv Sætre | Teknikk: Yngve Leidulv Sætre, Iver Sandøy | Assistent-teknikere: Mikael Kanstad, Arve Ohnstad Stigen | Mastering: Iver Sandøy | Innspelt i Duper Studio, Bergen Kjøtt. Januar og Mai 2017.

Foto: Øystein Haara | Styling: Sissel Torsvik | Design: Eva Karlsson

Støtta av Fond for lyd og bilde

www.sigridmoldestad.com

-
1. Finne meg ein topp 3.49
 2. Kanskje kjem det ein dag 4.32
 3. Vandraren 4.49
 4. Den Heidenske 4.29
 5. Du er hausten 3.56
 6. Eg vil vere her 3.39
 7. Trappa 2.53
 8. Hysj...! Duett m/ Jørgen Sandvik 4.45
 9. Kjære regn 3.07
 10. Høyrer på stilla 2.44
 11. Ikkje kom og sei 4.16
 12. Ordlaus ven 3.56
 13. Stundene 5.23

SIGRID & BANDET:

Sigrid Moldestad:

Vokal, Fele, Hardingfele

Sighjorn Apeland:

Trøorgel, Piano, Rhodes, Farfisa, Vokal

Anders Bitustøyl:

Bass, Vokal

Jørgen Sandvik:

El-gitar, Gucheng, Gitar, Mandolin,
Banjo, Hammond-orgel (nr 8),
«bombay surprise» og Vokal

Roald Kaldestad:

El-gitar, Gitar, Laud/Mandola, Mandolin
og Vokal

Anders Røine:

Munnharper, Langeleik, Gitar og Vokal

Kåre Opheim:

Trommer og Perc

Anders Hall:

Bratsj og Fele